

[Glistrup]

det er der ikke noget mærkeligt i, for når man i den grad ruller ned ad et skråplan, så kommer man altså til at rulle hurtigere og hurtigere år for år, som vi har kunnet læse, ligegyldigt hvor vi har fået en vurdering af Danmarks forhold fra. Om det var den finansredegørelse, som kom fra regeringen i går, om det er OECD-rapporter, om det er det, som kommuner og amtsråd i disse dage har været tvunget til at forhøje skatteudskrivningen med ud over landet, Nationalbankbetretninger, eller hvor det ellers er kommet fra, billedet er fuldstændig entydigt af, hvordan landets situation har udviklet sig, efter at vi nu i så mange år har haft disse partier, som kalder sig selv ansvarlige, til at regere landet. Hvis der skulle ligge noget som helst i ordet »ansvarlig« i den forbindelse, så skulle man tage sit ansvar, altså tage sit gode tøj og gå og sige: vi duede ikke, for det er jo det, som resultatet ganske entydigt har været.

Jeg hørte nok, at socialdemokratiets ordfører ville lægge nogen del af skylden over på, at oliepriserne er blevet så høje. Det er da rigtigt, at det er blevet forfærdelig dyrt for danskeren at opvarme sin bolig i den kommende vinter. Det er blevet uhyre dyrt at købe benzin eller andet brændstof, når man skal have sin bil til at køre, men det skyldes jo simpelt hen, at disse 13 måneders SV-katastrofe kronedes med, at man herindefra lagde disse enorme ekstra prisforhøjelser på i form af de afgifter, man gennemførte.

Det er jo ikke rigtigt, at der er sket nogen særlig prisstigning på olieprodukterne, når man ser det over en lidt længere periode. Vi har en ganske klar og ubortforklarlig opstilling fra landets økonomiminister, som ganske klart dokumenterer, at det er sådan, at prisen på selve olien, selve råproduktet, det, som olielandene skal have, det, som tankskibsflåden skal have, det, som de multinationale selskaber skal have, i virkeligheden reelt er faldet år for år. Derfor er det f. eks. således, at man nu kun skal arbejde 66 sekunder for at købe en liter superbenzin, hvis man vel at mærke kunne få den til den pris, den koster, når den importeres. Det, der har fordyret varen, sådan at vi er kommet helt ud i det skandaløse, det er denne umulige skatteforhøjelsespolitik, som er blevet ført.

Det er da rigtigt, at ser man isoleret på året 1979, har der efter bølgegangene frem og tilbage med prisstigninger været nogen stig-

ning i 1979, og der var noget fald i 1978, men tendensen er ganske tydeligt, at olien, målt efter, hvor mange minutter man skal arbejde for at købe olie, næsten aldrig har været så billig, som den er i dag. Det, der har ansvaret for, at vi er dér, hvor vi er henne, det er udelukkende den skatteforhøjelsespolitik, som har været kendingsmelodien, hvad enten det har været augustforlig eller VKR-regering eller røde kabinetter eller SV-regering eller hvad der har været tale om. Sådan er bare de helt nøgne talmæssige kendsgerninger, og det kan man læse sig til i Folketingstidende, hvis man vil det.

Men så står vi altså nu i den situation, hvor vi må fastslå, at de duede ikke, og vi kan jo også oversætte det til, at det, der ikke duede, det var altså de midler, som menneskene i disse 7 samarbejdende partier, som ligger bag ved alle de forfærdelige katastrofer, anvendte. Og midlerne har jo igennem årene ganske klart været de samme hele vejen igennem: man har ladet den offentlige sektor svulme og svulme og atter svulme. Vi har fået mangedoblet den offentlige sektor igennem disse 10-15-19 år, som har ført os ud i vores katastrofe.

Hvad er det så, katastrofen består i? Ja, det kan simpelt hen udtrykkes i en ganske enkel sætning: den danske produktion er mindre end det danske forbrug. Derfor er det heller ikke så svært at finde løsningen. Løsningen skal selvfølgelig være, at den danske produktion skal forøges, således at den bliver større end forbruget, således at vi kan opretholde, udvikle og forbedre vor levestandard, samtidig med at vi kan vedgå arv og gæld og tilbagebetale med renter al den megen unødvendige gæld, som disse flertalspartier har påført landet. Det er simpelt hen noget, vi kun kan gøre ved at forøge produktionen, så vi kan få penge til at tilbagebetale denne gæld, som vi skal gøre det.

Hvordan forøger man produktionen? Ja, det gør man selvfølgelig ved at formindske den offentlige sektor, ved at overføre kræfter inden for landets økonomiske bærekraft til produktionslivet i stedet for at have dem placeret ude i offentlige ministerier og på rådhus og amtsgårde, hvor vi nu bruger så umådelig stor en del af vore kræfter.

Det er simpelt hen nødvendigt, hvis vi igennem 1980erne skal opretholde, at vi kan tillade os at hjælpe de svage, handicappede